

เรื่อง พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๔๖ มาตรา ๙๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ศาลล้มละลายกลางส่งคำโต้แย้งของเจ้าหนี้ในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) รวม ๓ คำร้อง ซึ่งโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๔๖ กำหนดให้เจ้าหนี้รายใดหรือกลุ่มใดที่มีมูลหนี้จำนวนมากพอ มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอำนาจต่อรองสามารถลงมติยอมรับแผนหรือไม่ก็ได้ ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมและทำให้เจ้าหนี้ทั้งหลายมีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้มาตรา ๙๐/๕๘ เป็นการจำกัดอำนาจของศาลให้ต้องพิจารณารับแผน หากแผนเข้าเงื่อนไขตามที่พระราชบัญญัติล้มละลายกำหนด อันเป็นการจำกัดดุลพินิจของศาลทำให้ศาลไม่อาจพิจารณาให้เกิดความเป็นธรรมกับเจ้าหนี้ที่มีจำนวนมากรายกว่า แต่มีมูลหนี้้น้อยกว่า ดังนั้น พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๔๖ และมาตรา ๙๐/๕๘ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

ผู้ทำแผนและลูกหนี้ ผู้ขอฟื้นฟูกิจการ ซึ่งถูกคัดค้านแผนฟื้นฟูกิจการตามคำร้องทั้ง ๓ ฉบับ คัดค้านคำร้องของผู้ร้อง

๒. ประเด็นเบื้องต้น

๒.๑ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่เจ้าหนี้ (ผู้ร้อง) ในคดีล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการ) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาคำร้องทั้งสามฉบับเข้าด้วยกัน

๒.๒ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๓. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย คือ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๐/๔๖ และมาตรา ๙๐/๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นดังกล่าวศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓๕ - ๓๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔แล้วว่า พระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา ๙๐/๔๖ และมาตรา ๙๐/๕๘ เป็นบทบัญญัติที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๘ เพราะเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินที่อยู่ในขอบเขตของรัฐธรรมนูญ และไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต่างได้รับการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกัน และไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ พระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา ๙๐/๔๖ และมาตรา ๙๐/๕๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ ศาลรัฐธรรมนูญไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นตามคำร้องทั้งสามซ้ำอีก

๔. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายอิสสระ นิตินันท์ประภาศ นายกระมล ทองธรรมชาติ พลโท จุล อติเรก นายปรีชา เฉลิมวณิชย์ นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระแก้ว นายสุจิต บุญบงการ นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นายอนันต์ เกตุวงศ์ นายอมร รักษาสัตย์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๖๓ ก วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕
